

ת"פ 74108/01/20 - מדינת ישראל נגד מ' ב' ח'

בית משפט השלום בקריית גת

ת"פ 74108-01-20 מדינת ישראל נ' ב' ח'

בפני	כבוד השופטת טל לחיאני שהם
בעניין:	מדינת ישראל
	באמצעות ב"כ עו"ד אורטל ליברזון
	נגד
	מ' ב' ח'
	באמצעות ב"כ עו"ד עדן כוכבי
הנאשם	המאשימה

גזר דין

1. הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בביצוע עבירת החזקת סמים שלא לצריכה עצמית, עבירה לפי סעיף 7(א)+(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג-1973 (להלן: "פקודת הסמים המסוכנים").

מעובדות כתב האישום המתוקן עולה כי בתאריך 21/02/19 בשעה 19:41 או בסמוך לכך, נכנס הנאשם למשרד הסיור בתחנת משטרת אשדוד, ובמעמד זה החזיק בכיסו מספר שקיות ובהן סם מסוכן מסוג F5-ADB במשקל של 6 גרם נטו, ועוד כ-15 גרם נטו, וזאת שלא לצריכתו העצמית וללא היתר או רישיון לעשות כן.

הסדר הטיעון

2. ביום 26/10/20 הודה הנאשם בכתב האישום המתוקן והוסכם כי יורשע וישלח לשירות המבחן לקבלת תסקיר. ב"כ המאשימה הצהירה כי הצדדים ישובו להידבר לאחר קבלת התסקיר, וב"כ הנאשם עתרה לבחון אפשרות הארכת התנאי התלוי ועומד כנגד הנאשם.

תסקיר שירות המבחן

3. מתסקיר שירות המבחן מיום 24/02/21 עלה כי הנאשם, גרוש בן 44, אב ל-2 בנות, בעל רקע נפשי הסובל אף ממחלת הסכרת.

הנאשם סיים 9 שנות לימוד, שוחרר משרות צבאי לאחר חודשים ספורים, ומאז עובד בעבודות מזדמנות.

לטענת הנאשם, הוא החל לצרוך סמים מסוג גראס וחשיש על בסיס יומי מגיל 14. כמו כן, מאז גירושיו, לפני כ-4 שנים, החל לצרוך סמים בכמות גדול יותר, ושיתף אף בניסיונות אובדניים שאופיינו בצריכת יתר של כדורים פסיכיאטריים בשילוב סמים ואלכוהול. הנאשם טען כי כעת הפסיק להשתמש בסמים, אולם בדיקת שתן שמסר נמצאה חיובית לבנזודיאזפינים ובדיקה נוספת יצאה חיובית לחשיש-גראס.

הנאשם בעל עבר פלילי מכביד בגין עבירות שונות בתחום הסמים, הרכוש והאלימות, אשר בגין ריצה מספר עונשי מאסר, וכן תלוי ועומד כנגדו מאסר מותנה בר הפעלה. במהלך השנים הופנה לשירות המבחן מספר פעמים, אולם בשל חוסר יכולת לשתף פעולה - ריצה עונשי מאסר רבים.

הנאשם לקח אחריות על ביצוע העבירה וטען כי לאור בלבול רגשי ונפשי שחווה, פנה למשטרה על מנת להפקיד את הסמים שהיו ברשותו, וזאת על מנת לקבל סיוע ולקדם עצמו להליך טיפולי. הנאשם שיתף בחווית הצלחה במסגרת טיפול במאסריו, וטען כי משכך סבר כי יוכל לקבל סיוע לשיקום.

בשיחה עמו בטא הנאשם עייפות וייאוש מאורח חייו, והביע רצון לנהל אורח חיים תקין. הנאשם הופנה לקבלת מענה דרך סל שיקום מטעם משרד הבריאות, והחל לשתף פעולה עם גורמי הטיפול בקהילה, אולם ניכר כי מתקשה לבצע זאת בפועל בכוחות עצמו. כמו כן, הופנה הנאשם ל"מרכז מאור" המטפל בתחלואה כפולה בתחום הסמים ובריאות הנפש. הנאשם התייצב לפגישה הראשונה, אולם בשל תאונה שעבר - נדחה השילוב בהליך הטיפול עד להתאוששות הפיזית.

לאור המפורט, המליץ שירות המבחן לאפשר את התהליך הטיפולי ולדחות מועד הדיון לצורך בחינת השתלבותו בהליך למשך 3 חודשים.

לבקשת ב"כ הנאשם, בהסכמת ב"כ המאשימה ולאחר שהובהר כי עמדתה בשלב זה היא למאסר בפועל - נדחה מועד הדיון כמבוקש.

4. מתסקיר שירות המבחן מיום 02/06/21 עלה כי הנאשם עדיין מצוי בשלב ראשוני של הטיפול ב"מרכז מאור". כמו כן, נבחנה אפשרות לסייע לנאשם באמצעות זכאות לסל שיקום, אולם במהלך התקופה החולפת השתמש הנאשם בסמים מסוג גראס, ולכן הופסק התהליך בשלב זה.

הנאשם שב והביע רצון להשתלב בטיפול ובתעסוקה, ולהפסיק השימוש בסמים בכוחות עצמו, וזאת למשך תקופת ניסיון אשר לאחריה תיבחן כניסתו לאשפוזית לצורך גמילה.

שירות המבחן סיכם כי במהלך תוקפת הדחייה לא חלה התקדמות ממשית בתכנית הטיפול, הנאשם דיווח על המשך שימוש בסמים. עם זאת, לאור הבעת המוטיבציה מצד הנאשם, כמפורט, הומלץ על דחייה נוספת למשך 3 חודשים.

במהלכה תיבחן סוגיית הגמילה מסמים והנאשם ימשיך את הטיפול ב"מרכז מאור".

על אף האמור, במועד הדיון אשר התקיים ביום 06/06/21 הבהירה ב"כ הנאשם כי הנאשם לא מעוניין בדחייה נוספת של הדיון, וטיעונים לעונש נשמעו באותו היום.

טיעוני הצדדים

5. ב"כ המאשימה עתרה למתחם ענישה הנע בין 8-18 חודשי מאסר בפועל.

ב"כ המאשימה הפנתה בטיעוניה לחומרת העבירה ולנזקים אשר נגרמים כתוצאה מהפצת סמים ובייחוד מסוג זה.

בתוככי המתחם, עתרה ב"כ המאשימה להטלת ענישה ברף הבינוני, וזאת לצד הטלת מאסר מותנה, קנס, התחייבות ופסילה בפועל. כמו כן, עתרה להפעלת המאסר המותנה, ההתחייבות והפסילה אשר תלויים ועומדים כנגד הנאשם.

בטיעוניה הפנתה למפורט בתסקירי שירות המבחן מהם עלה כי על אף הבעת רצונו של הנאשם להשתלב בטיפול, המשיך לצרוך סמים ובפועל לא חלה התקדמות ממשית בתכנית הטיפול. עוד הפנתה לעברו הפלילי של הנאשם ולמאסר המותנה אשר תלוי ועומד כנגדו.

כמו כן, טענה כי בשים לב לסמיכות הזמנים מאז הטלת התנאי הקודם לביצוע העבירה הנוכחית, וכן בשים לב לכמות הסם ולסוגו - יש להפעיל את המאסר המותנה במצטבר לכל עונש מאסר שיוטל על הנאשם.

ב"כ המאשימה הגישה גיליון רישום פלילי של הנאשם **(ת/1)**, גזר דין במסגרת **ת"פ 69928-01-18** מיום 11/11/18 **(ת/2)**, והתחייבות עליה חתום הנאשם מיום 11/11/18 **(ת/3)**. כמו כן, ביום 07/06/21 צירפה פסיקה כתמיכה לעתירתה העונשית.

6. ב"כ הנאשם עתרה להסתפק בהארכת המאסר המותנה ובהטלת ענישה מרתיעה צופה פני עתיד.

בטיעוניה הפנתה לנסיבות חייו האישיות של הנאשם, הכוללות אף את מצבו הנפשי והפיזי, כמפורט בתסקירי שירות המבחן. כמו כן, הפנתה לכך שהנאשם ניגש מרצונו החופשי לתחנת המשטרה על מנת למסור את הסמים ולקבל סיוע.

עוד טענה כי יש ליתן משקל לרצונו הכן של הנאשם להשתלב בהליך טיפולי ממנו התרשם שירות המבחן, ולעובדה כי הנאשם אכן החל בהליך טיפולי. כמו כן, הפנתה להודאת הנאשם וללקיחת האחריות מצדו.

לטענת ב"כ הנאשם, הנאשם מעוניין להמשיך את הטיפול בו החל ואף להשתלב באשפוזית, אולם לא מעוניין להמשיך

ולהתייצב בבית המשפט לצורך ניהול ההליך. כמו כן, טענה כי בשים לב להתחלת הליך הטיפול והתרשמות שירות המבחן מתחילתו של ארון מצד הנאשם, ובשים לב למפורט לעיל - יש להאריך המאסר המותנה אשר תלוי ועומד כנגדו, וזאת במסגרת שיקול הדעת המצוי לידי בית המשפט.

ב"כ הנאשם צירפה פסיקה ביום 07/06/21 כתמיכה לעתירתה העונשית.

קביעת מתחם העונש ההולם

7. תיקון 113 לחוק העונשין קובע מנגנון תלת-שלבי להליך גזירת העונש: בשלב הראשון ייקבע מתחם העונש ההולם בהתחשב בעבירה ובנסיבות הקשורות בביצועה, בשלב השני תבחן התקיימותם של שיקולים חריגים המצדיקים סטייה מן המתחם שנקבע - פוטנציאל שיקום מיוחד או הגנה על שלום הציבור, ובשלב השלישי, ככל שלא נקבעה חריגה מהמתחם, יגזר העונש הראוי בתוככי המתחם שנקבע, בהתחשב בנסיבות שאין קשורות לביצוע העבירה.

8. במקרה זה מדובר באירוע אחד אשר בעניינו יש לקבוע מתחם עונש הולם אחד.

9. קביעת מתחם העונש ההולם למעשה העבירה נעשית בהתאם לעקרון ההלימה. לשם קביעת מתחם העונש ההולם יש להתחשב בערך החברתי אשר נפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

10. במקרה דנן, הערכים החברתיים אשר נפגעו כתוצאה מעבירת הסמים עליה נותן הנאשם את הדין הם ההגנה על שלום הציבור, בריאותו ובטחונו מפני הנזקים הישירים והעקיפים הנגרמים כתוצאה מהפצה ושימוש בסמים.

כבר נכתב רבות על חומרת עבירות הסמים, ובע"פ 8988/16 בן סימון נגד מדינת ישראל (08/03/17) קבע כב' השופט ג'ובראן כי: "ההלכה בעניין עבירות סמים קובעת כי נוכח חומרתן הרבה של אותן העבירות יש להתמודד מולן באמצעות ענישה משמעותית ומרתיעה... יש לבכר את שיקולי ההרתעה על השיקולים האישיים בעבירות מסוג זה... יש חשיבות בענישה כלכלית בעבירות סמים שעיקרן הוא בצע כסף".

כמו כן, ביחס לסוג הסמים הספציפי אשר על החזקתו, שלא לשימוש עצמי, נותן הנאשם על הדין נקבע כדלקמן:

"סם מסוג 5F-ADB הינו קנאבואיד סינטטי, הדומה בהרכבו הכימי לקבוצת הסמים הסינתטיים, המכונים גם "סמי פיצוציות". סם זה נכלל בפקודת הסמים המסוכנים החל מאוגוסט 2014 ... לסם זה מאפיינים פסיכו-אקטיביים שלהם השפעות התמכרותיות שונות על הגוף והוכר במחקר ובפסיקה, כקשה וחמור מסמי הקאנביס והחשיש. כך משל, ברע"פ 4915/15 מהאדי ותד נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (2.11.2015) עמד בית המשפט העליון על הסיכונים הגלומים בסמים ממשפחת הקנבינואידים

הסינטטיים וקבע כי לפי חוות דעת מומחה שהוגשו מדובר "בסם שאמנם איננו מסוכן בעוצמה המיוחסת לסמים קשים, כגון הרואין, אך בד בבד ניחן במאפיינים שונים שבגינם השפעתו עולה על זו של סמים שנחשבים קשים פחות, כגון חשיש או מריחואנה".

על השפעותיו ההרסניות של סם זה ודומיו והנזקים הפוטנציאליים שעשוי לגרום למשתמשיו, ניתן ללמוד גם מדברי בית המשפט בת"פ 53457-11-15 (מח' ב"ש) מדינת ישראל איסטרטוב נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (27.7.2016): "הסם בו החזיק הנאשם המכונה 'ניס גאיי' הוא ממשפחת הקנבואידים הסינטטיים. העובדה שבמשך תקופה לא קצרה חומרים כאלו נמכרו בפיצוציות לכל דורש, נטעה בלב הציבור את התחושה שמדובר בסמים 'קלים', בלתי מזיקים, הגורמים להרגשה נעימה. ואולם, התפיסה הרווחת המובהקת בקהילה המדעית והרפואית הינה כי השימוש בסם זה ובדומיו מסוכן מאד. סמים אלה מכילים חומרים פסיכואקטיביים. הם ממכרים ופוטנציאל הנזק שלהם גבוה במיוחד. שימוש בהם עלול לגרום להתפרצויות פסיכוטיות, אי שקט, סיוטים, תשישות ורעידות, שימוש יתר עלול לסכן חיים. יש להטמיע את הדברים בתודעת הציבור ולהילחם באלה התורמים לזמינות הסם למשתמשים. החמרת הענישה עשויה לקדם את המטרות האמורות".

11. בחינת מידת הפגיעה בערך המוגן מובילה למסקנה כי הפגיעה בערך המוגן היא ברף הבינוני-נמוך, וזאת בשים לב לסוג הסם ולכמותו, ואף לעובדה כי הנאשם הביא הסם לתחנת המשטרה על מנת להפקידו.

12. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת בגין העבירה אשר ביצע הנאשם מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים כמפורט להלן:

א. בע"פ (מח' ב"ש) 45738-06-16 טרטיאקוב נגד מדינת ישראל (13/07/16) קיבל בית המשפט המחוזי את ערעורו של הנאשם אשר הורשע בבית משפט השלום בביצוע עבירת החזקת סם שלא לצריכה עצמית, וזאת לאחר שנקבע כי החזיק 14 מנות של סמים מסוג קנביואידים סינתטיים שלא לצריכתו העצמית. בית משפט השלום קבע מתחם הנע בין 5-18 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט הטיל על הנאשם, בעל עבר פלילי מכבד המתגורר בדירת עמיגור וניזון מאוכל המחולק בבתי תמחוי שונים, 8 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית. במסגרת הדיון בערעור הסכימו ב"כ הצדדים להצעת בית המשפט המחוזי לפיה הכרעת הדין תתוקן כך שייקבע כי חלק מהסמים הוחזקו לשימוש עצמי, ובהתאם יתוקן גזר הדין ל-6 חודשי מאסר בפועל בלבד.

ב. בע"פ (מח' ב"ש) 44536-12-17 טרטיאקוב נגד מדינת ישראל (27/03/18), אליו הפנתה ב"כ המאשימה, דחה בית המשפט המחוזי את ערעורו של נאשם אשר הורשע בהחזקת סמים שלא לצריכה עצמית, בכך שהחזיק 20 יחידות של סמים מסוג קנביואידים סינתטיים. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם מתחיל ממספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד ל-18 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט הטיל על הנאשם, בין היתר, 8 חודשי מאסר בפועל לריצוי מאחורי סורג ובריא, וכן הפעיל 2 מאסרים מותנים אשר היו תלויים ועומדים כנגד הנאשם, האחד, למשך 12 חודשים - במצטבר, והשני, למשך 8 חודשים - בחופף, כך שבסך הכל הוטלו עליו 20 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט המחוזי דחה כאמור את ערעורו של הנאשם וקבע כי לאור כמות הסמים, עברו הפלילי של הנאשם, אי לקיחת האחריות והמאסרים המותנים אשר היו תלויים ועומדים כנגדו - גזר הדין אשר הוטל על הנאשם לקח בחשבון את נסיבותיו האישיות של הנאשם ואינו מחמיר.

ג. בע"פ 6161/16 יזרעאלוב נגד מדינת ישראל (20/02/17), אליו הפנתה ב"כ הנאשם, קיבל בית המשפט העליון את ערעורו של נאשם אשר הורשע בביצוע עבירת החזקת סמים שלא לצריכה עצמית, סחר בסמים ואיסור הפצת חומרים מסוכנים. במקרה זה, הנאשם סחר, יחד עם אחר, ב-15 גרם של ניס גאי בתמורה ל-100 שקלים, וכן ב-5 גרם נוספים בתמורה ל-50 שקלים. בית המשפט המחוזי קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 8-20 חודשי מאסר בפועל. לאחר שבית המשפט שקל מחד גיסא את עברו הפלילי המכביד ואת העובדה כי חזר לשימוש בסמים על אף תהליך גמילה, ומאידך גיסא את העובדה כי הודה ולקח אחריו ת על ביצוע העבירות - הטיל עליו, בין היתר, 8 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט העליון קיבל את ערעורו של הנאשם, וזאת לאחר שהתקבל תסקיר נוסף אשר המליץ על ריצוי המאסר בדרך של עבודות שירות לצד צו מבחן, לאחר שהנאשם השתלב בהליך טיפולי. בית המשפט העליון קבע כי גזר הדין ישונה כך שרכיב המאסר יופחת ל-6 חודשים בלבד וירוצה בעבודות שירות, וזאת לצד הטלת צו מבחן למשך שנה.

13. בשלב זה יש לציין כי לא מצאתי שיש מקום ללמוד מת"פ 14656-12-20 אליו הפנתה ב"כ המאשימה, וזאת הן מאחר ומדובר בגזר דין אשר ניתן על ידי בית משפט השלום אשר איננו מחייב או מנחה בית משפט זה, והן מאחר ומדובר בגזר דין העוסק בסוג סם שונה ופחות בחומרתו מזה שבו החזיק הנאשם המצוי לפניי היום ובכמות הגדולה משמעותית מזו בה החזיק נאשם זה. כך גם לא מצאתי כי יש ללמוד מת"פ 25269-01-20, ת"פ 47060-04-16 ות"פ 70305-05-18 אליהם הפנתה ב"כ הנאשם, וזאת הן מאחר ומדובר בגזרי דין אשר ניתנו על ידי בתי משפט השלום אשר אינם מחייבים או מנחים כאמור בית משפט זה, והן מאחר ומדובר בגזרי דין העוסקים בסוג סם שונה ופחות בחומרתו מזה שבו החזיק הנאשם המצוי לפניי.

14. במסגרת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40 לחוק) יש לתת את הדעת לתכנון המוקדם המתבקש מעצם החזקת הסמים, לנזק אשר היה צפוי להיגרם מהפצתם, ולכך שהנאשם ביצע את העבירה בעת שהיה תלוי ועומד כנגדו מאסר מותנה [ראו לעניין זה ע"פ 328/20 פלוני נגד מדינת ישראל (07/06/20)]. עם זאת, יש לתת את הדעת אף לעובדה כי הנאשם הוא אשר ניגש לתחנת המשטרה על מנת למסור את הסמים אשר היו ברשותו.

15. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40 יג) מצאתי כי מתחם העונש ההולם בגין עבירת הסמים שביצע הנאשם נע בין מספר חודשי מאסר בפועל ועד ל-15 חודשי מאסר בפועל.

16. במקרה דנן, לא קיימים שיקולים המצדיקים סטייה מהמתחם לחומרה או לקולה.

בהתאם לחוק, חריגה מן המתחם לקולה אפשרית באם הוכח כי הנאשם השתקם או קיים סיכוי ממשי כי ישתקם (סעיף 40 לחוק).

במקרה דנן, על אף שהנאשם הביע רצון לשנות אורחות חייו ואף החל להשתלב בהליך טיפולי, ההליך נמצא אך בראשיתו, ובשלב זה דווח כי לא חלה התקדמות ממשית בו והנאשם אף מדווח על המשך שימוש בסמים. עוד יש לציין כי הנאשם ביקש שלא לדחות מועד הטיעונים לעונש ומתן גזר הדין בעניינו עד לאחר שיתברר האם התמיד בהליך הטיפול והאם מצליח להסתייע בו, וזאת על אף המלצת שירות המבחן לעשות כן.

משכך, מעבר להצהרת הנאשם, לא הוכח כלל כי הנאשם השתקם או קיים סיכוי ממשי שישתקם.

17. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40 יא').

במסגרת זו מן הראוי לתת את הדעת לשיקולים הבאים -

א. הפגיעה של העונש בנאשם - אין ספק כי הטלת מאסר בפועל לריצוי מאחורי סורג ובריח, ואף לריצוי בדרך של עבודות שירות, מהוות פגיעה בנאשם, ובוודאי בכזה המצוי במצב נפשי וגופני כמו זה העומד לפניי היום. עם זאת, לאור דברים שציין הנאשם ביחס לכליאותיו בעבר ומהעולה מתסקיר שירות המבחן - במקרה זה, בעצם שליחת הנאשם לריצוי מאסר בפועל לא יפגע מקור פרנסה ולא יגרם נזק משמעותי.

ב. נטילת האחריות של הנאשם על מעשיו וחזרתו למוטב או מאמציו לחזור למוטב - במקרה זה הנאשם לקח אחריות על ביצוע העבירה, פנה בהמשך לפסיכיאטר ואושפז למשך חודש במרפאה לתחלואה כפולה, ואף שולב בהליך טיפולי ב"מרכז מאור" כאמור.

עם זאת, הנאשם עדיין עושה שימוש בסמים, כפי שעולה מדבריו ומבדיקות השתן אשר מסר, לא חלה עד כה כל התקדמות במצבו, ואין כל וודאות באשר להמשך השתלבותו בהליך טיפולי או באשר ליכולתו להסתייע בטיפול שכזה, וזאת אף בשים לב לעובדה כי בעבר לא הצליח להסתייע בשירות המבחן, כאמור, ועמדתו כיום כי איננו מעוניין לדחות הדיון לצורך קבלת תסקיר נוסף.

ג. שיתוף הפעולה של הנאשם עם רשויות אכיפת החוק - כאן המקום לציין בשנית כי הנאשם הוא אשר פנה לתחנת המשטרה על מנת להפקיד את הסמים אשר החזיק.

ד. נסיבות חיים שהייתה להן השפעה על ביצוע מעשה העבירה - שירות המבחן התרשם כאמור כי ברקע לביצוע העבירה מצוי קושי של הנאשם להתמודד במצבי משבר ומצוקה, לצד קשיים נפשיים ותפקודיים.

ה. עברו הפלילי של הנאשם או העדרו - מת/1 עולה כי לנאשם הרשעות קודמות בגין ביצוע עבירות אלימות, רכוש וסמים החל משנת 1996 ועד לחודש נובמבר 2018.

לאחר הרשעותיו הראשונות הסתפקו בתי המשפט בהטלת מאסרים מותנים בגין ביצוע עבירות שבל"ר, תקיפה סתם, העלבת עובד ציבור והתנהגות פרועה במקום ציבורי. עם זאת, החל משנת 2005 החל הנאשם לרצות אף מאסרים בפועל.

על אף עונשי המאסר והמאסרים המותנים, הנאשם המשיך בביצוע העבירות.

לבסוף, מת/1 ומת/2 עולה כי בחודש נובמבר 2018, בגין ביצוע עבירת החזקת סמים לשימוש עצמי, הוטלו על הנאשם: מאסר מותנה למשך חודש, לתקופה של 3 שנים, שלא יעבור שוב עבירה לפי פקודת הסמים, התחייבות בסך 1,500 ₪, לתקופה של שנתיים, שלא יעבור שוב עבירה לפי פקודת הסמים, פסילת רישיון נהיגה בפועל למשך 24 חודשים, פסילת רישיון מותנית למשך 6 חודשים, לתקופה של 3 שנים, שלא יעבור שוב עבירה לפי פקודת

הסמים.

מת/3 עולה כי הנאשם חתם על ההתחייבות כאמור, באותו היום.

18. עוד יש לתת את הדעת לשיקול הרתעת היחיד, בשים לב למאסר המותנה אשר לא הרתיע את הנאשם מלבצע עבירה נוספת לפי פקודת הסמים המסוכנים, וכן לשיקול הרתעת הרבים בשים לב למפורט בפסיקה לעיל באשר לחומרת העבירות ולחומרת ביצוען בשים לב לסוג הסמים אשר החזיק הנאשם.

19. במקרה דנן, על אף טיעוני ב"כ הנאשם, לא קיימת הצדקה להורות על הארכת המאסר המותנה התלוי ועומד כנגד הנאשם, ואנמק:

כידוע, **סעיף 56 לחוק העונשין** קובע כי בית המשפט יורה על הארכת המאסר המותנה כחריג, במקרים בהם לא יהא זה צודק להפעילו.

במקרה זה, כמפורט לעיל, מדובר בעבירה חמורה, אשר חומרתה מרובה אף בשים לב לסוג הסמים. כמו כן, לנאשם עבר פלילי מכביד, כאמור, ועבירת הסמים בוצעה עת היה תלוי ועומד כנגדו מאסר על תנאי בר הפעלה. לכל האמור יש להוסיף אף את התרשמות שירות המבחן, כמפורט לעיל, והיעדר המלצה טיפולית בעניינו של הנאשם לאור בחירתו של הנאשם לסיים את ההליך בזו העת.

מכל האמור עולה כי אין נסיבות המצדיקות הארכת התנאי, ועצם הצהרתו של הנאשם כי מעוניין לשנות אורחות חייו ושילובו הראשוני בהליך טיפולי - אין בו די כדי להצדיק הארכת התנאי.

20. באיזון בין השיקולים השונים, כאשר לקחתי בחשבון מחד גיסא את עברו הפלילי של הנאשם, כמפורט לעיל, ואת העונשים אשר הוטלו על הנאשם שלא הרתיעוהו מלבצע העבירה עליה נותן את הדין היום, ובהיעדר הליך טיפולי משמעותי, ומאידך גיסא - את נסיבותיו האישיות, שיתוף הפעולה ולקיחת האחריות, כמפורט לעיל, שוכנעתי כי ניתן להסתפק בהטלת ענישה ברף הבינוני-תחתון של המתחם.

21. אשר על כן, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

1. 6 חודשי מאסר בפועל.

2. מפעילה את המאסר המותנה, למשך חודש, אשר הוטל על הנאשם במסגרת **ת"פ 69928-01-18** ביום 11/11/18.

המאסר המותנה ירוצה בחופף למאסר בפועל אשר הוטל על הנאשם.

3. 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו שלא יעבור שוב עבירה מסוג פשע לפי **פקודת הסמים המסוכנים**.

4. מפעילה את ההתחייבות על סך 1,500 ₪ עליה חתם הנאשם במסגרת **ת"פ 69928-01-18** ביום 11/11/18.

ההתחייבות תשולם ב-5 תשלומים שווים ורצופים.

תשלום ראשון תוך 90 יום מהיום.

לא תשולם ההתחייבות - יאסר הנאשם ל-10 ימים.

5. התחייבות כספית על סך 2,000 ₪ להימנע במשך 3 שנים מיום שחרורו מביצוע עבירת פשע לפי **פקודת הסמים המסוכנים**.

6. 12 חודשי פסילה בפועל.

הפסילה תחל להימנות מיום שחרורו ממאסר.

מובהר לנאשם כי מיום זה יהיה פסול מלנהוג אך מניין הפסילה יחל להימנות רק מיום הפקדת הרישיון.

7. מפעילה פסילה מותנית בת 6 חודשים אשר הוטלה על הנאשם במסגרת **ת"פ 69928-01-18** ביום 11/11/18.

הפסילה תרוצה במצטבר לפסילה בפועל שהוטלה עליו, כך שסה"כ יהיה הנאשם פסול מלנהוג במשך 18 חודשים.

8. 12 חודשי פסילה על-תנאי מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה, לבל יעבור הנאשם כל עבירה לפי **פקודת הסמים המסוכנים**, במשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר.

הסם יושמד.

זכות ערעור כחוק.

